

אדי - "הוא אומר וקולו זה, אמרת שתעזור
 עם המשתק העצבי, ואני אשמח לקבל עזרה
 עם חוסם העורקים, אני צריך לקשור אותו
 לת הליימנט הוולארי".
 אבל את המלאכה עצמה הוא יודע שיהיה
 לעשות לבדו. מערכות התוכנה של אדי
 באפשרות לו לפגוע באדם כלשהו כל זמן
 שהוא לא יאונה נצרכת כדי למנוע פגיעה חמורה
 באדם או בזולתו.
 הוא צריך לעשות זאת ולגמור עם זה, ואדי
 המשתקים העצביים מהדור החדש יעילים
 הוא לא ירגיש כלום. לא עכשיו, לפחות.
 שפג השיטוק הראשוני יוכל להזריק לעצמו
 נוספת.

באנטרקטיקה, מלמול של תפילה חרישית, והוא
 אוזר שוב את האומץ הדרוש. מניף את הס-
 כין, מוריד אותה באבחה חדה, ונבלם על ידי
 יד איתנה.
 "מה אתה עושה, מר זהבי?" נוזף בו אדי בחור-
 מרה, "אתה עומד להזיק לעצמך?"
 חלום בדיל מביט באדי, באצבעותיו הארוכות
 של הרובוט הלופתות את פרק יד האוחזת בסכין
 הגדול. ומשום מה הוא פורץ בצחוק. והוא ממשיך
 לצחוק גם בשעה שידו השניה של אדי משחררת
 את הסכין מבין אצבעותיו.
 "ודאי שאני עומד לפגוע בעצמי, אדי", הוא
 אומר כאשר גלי הצחוק נרגעים מעט, "האם לא
 על זה אנחנו מדברים מזה חצי שעה בערך? מר

מה השעה -"
 בדיל מסב את ראשו, והיתוש עוקץ. "שתיים
 עשרה חמישים וחמש", הוא אומר בשקט, "תודה
 על העזרה". אבל ברגע שלאחר מכן מכה בו פחד
 קר: מעיו של חלום בדיל גועשים, והוא יכול לה-
 רגיש כיצד הפעימות הדופק שלו נעשות מהירות
 וצפופות יותר. "מה אתה מסתיר?" הוא אומר,
 "למה נתת לי לעשות את זה? היית אמור למנוע
 את זה ממני. אתה אמור למנוע מבני אדם להזיק
 לעצמם! זה אמור להיות חלק מאוד בסיסי בכל
 מערך התכנות שלך?"
 "נדבר אחר כך?" מציע אדי, "כי כעת אנחנו
 צריכים לגשת לעמדה שם, ולחבר לך את האצבע
 החדשה שלך, אתה יכול לסמוך עלי, מר בדיל.
 אין לך כל סיבה לדאגה".

*

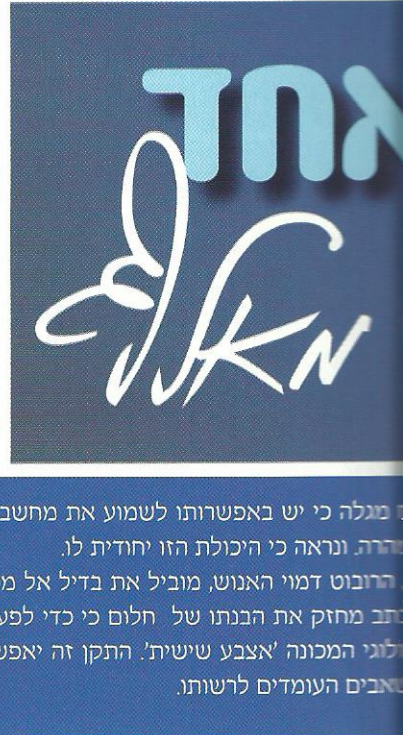
הוא הקיץ מן התרדמה בבת אחת. כשם שמ-
 קיצים בפתאומיות באמצעו של חלום בלהות.
 גרונו היה יבש, ברקותיו עמדה תחושה מוזרה,
 עמומה, וכף ידו המשותקת בשל סמי ההרדמה
 שהזריק לו אדי הייתה כגוש עופרת מוזר שחיבר
 מישהו לקצה זרועו.
 הוא הזיז אותה, ואדי סב אחורנית, מביט בו
 בחיון: "בוקר טוב! איך אתה מרגיש?"
 השאלה הייתה טובה, אם כי לא כל כך רל-
 וונטית. "איך האצבע שלי מרגישה?" החזיר בדיל
 בשאלה, מתיישב.
 "לפי המחשב - הפרוצדורה עברה בהצלחה
 מלאה", דיווח אדי, "אתה עוד לא מרגיש את
 האצבע החדשה שלך, אבל היא כבר פועלת, זרי-
 מת הדם בה תקינה, ומיד כאשר תפוג השפעת
 המשתק העצבי נוכל לראות האם גם העצבים
 המרכזיים חוברו כראוי".
 "בוא נבדוק קודם את עניין זרימת הדם",
 מציע בדיל, וצביטה קטנה של פחד מכווצת את
 קרבו, "איפה המקדד של מר קראגוניס?"
 "בכיס הימני העליון שלך".
 הכאב ברקותיו של בדיל מתגבר כאשר הוא
 מוציא את המקדד ופותח אותו. יכול להיות, בה-
 חלט יכול להיות, שבדרך כלל שהיא כל ההקרבה
 שלו, כל הבלאגן האדיר הזה, יהיה לשווא.

מיה קינן

סיפור בהמשכים

פרק ק"ח

מגלה כי יש באפשרותו לשמוע את מחשבותיהם של כל הילדים האחרים שטופלו בעזרת
 ההרה. ונראה כי היכולת הזו ייחודית לו.
 הרובוט דמוי האנוש, מוביל את בדיל אל מכתב שהותיר לו המיליארד, קוסטאס קראגוניס.
 כתב מחזק את הבנתו של חלום כי כדי לפענח את התעלומה עליו להשתמש בהתקן הביו-
 לוגי המכונה 'אצבע שיטית'. התקן זה יאפשר לבדיל להתחזות למיליארד ולהשתמש בכל
 האבים העומדים לרשותו.

קראגוניס אמר לי -
 "לא כך עובדים!" עיניו של אדי יורות כר-
 קים, "כמעט חתכת גם את העורק המיידאלי
 של האמה שלך! בן אדם צריך לחשוב כשהוא
 מניף כזו סכין גדולה!" הוא נד בראשו מצד אל
 צד, בתנועה קטנה וחסרת אמון, "הנזק היה יכול
 להיות בלתי הפיך. כשעושים כזה דבר, מניחים
 את היד כך, רואה? כך איך סיכון של פגיעה
 באצבעות אחרות. מבין? תסתכל בבקשה רגע

הוא מניח את ידו על השולחן, ומאלץ את
 ידו להרפות את שרירי האצבע. שרירים נוק-
 ומותחים רק יגרמו לנזק גדול יותר.
 נכשיו בזריזות, בזווית אלכסונית -
 הוא נושם עמוקות, מניף את הסכין ומגלה
 א לא מסוגל לעשות זאת.
 עד כמה מילות שכנוע עצמיות. שחזור, יסודי
 האפשר של פניו המתוקות של צמח-דוד,
 ש שנותרו חרותות בזכרונו מן הלילה ההוא

בוהן פתע
 תשובות מעמודים 24-25

5. רבי ואנטונינוס
6. 8-18 שעות ביממה
7. תינוקות ולא תינוקים, על אף שמדובר בריבוי של תינוק ממין זכר. שורש הגיה זה נמצא בדברי חז"ל
8. נועם ונועה

לכרובים
 משה רבנו בהיותו בתיבה - רש"י שמות ב, ו
 רבי יהושע
 בר דולק על ראשו